

II.

B e t æ n t n i n g

over

Forflag til Lov om Toldafgiften for Sukker og Afgiften af indenlandst Røesukker.

(Afgiven af Landsthingets Udvalg den 13de Januar 1876).

Efterat de i foregaaende Sæssion førte Forhandlinger om Forlængelse af Gyldigheden af Lovene af 28de Marts 1871 vare endte uden Resultat og derefter de i Lovene af 4de Juli 1863 og 5te August 1864 hjemlede Regler angaaende Sukkertolden igjen vare traadte i Kraft fra 1ste April d. A., har Regjeringen ved nærværende Lovudkast foreslaaet den Forandring i disse Regler, at Tolden paa raffineret Sukker nedsættes fra 6½ ø til 12,5 Ore for Pundet, og dette Forflag, som aldeles stemmer med det af Landsthinget i forrige Sæssion Vedtagne, kan Udvalgets Flertal (Aldler, Mourier-Petersen, Møller og Usjing, Aldler dog kun under det i det Følgende angivne Forbehold) ikke Andet end anbefale. Et Mindretal (Hægle) foreslaar en yderligere Nedsættelse til 12 Ore pr. Pund; men dette ligeledes allerede i forrige Sæssion fremkomne Forflag kan Flertallet ikke finde, at der nu mere end dengang kan være Grund til at gaa ind paa.

Ved samme Leilighed har Regjeringen foreslaaet en Modifikation i den ved Lov af 3die Mai 1873 fastsatte Afgift for indenlandst Sukker, som gaar ud paa ved en Forøgelse af det i denne Lovs § 2 fastsatte 4 Procents Afdrag til et 8 Procents at fjerne de Klager, der ere førte over, at der skulde være gjort et Skaar i den tilføjede Ligestilling af Røesukkeret med Kolonialsukkeret ved, at der til Grund for det nævnte Afdrags Ansættelse var bleven lagt en for høi Beregning af det førstes Raffinationsværdi. Udvalget, som har gjort sig bekendt med de af Regjeringen angaaende denne Sag indhentede Betænkninger, hvis væsentligste Resultater findes meddelte i Motivene, har troet i det Hele at maatte tiltræde Regjeringens Opfattelse og derfor at maatte anbefale dens Forflag ogsaa i denne Henseende.

Hvad den under Forhandlingerne i forrige Sæssion omhandlede Toldbegunstigelse for Mustovadosukkere, der en Tidlang har været indbrømmet, angaar, har Udvalgets Flertal (Hægle, Mourier-Petersen, Møller og Usjing), efterat denne Begunstigelse paa Grund af den Modstand, den mødte i det andet Thing, er bortfalden med nærværende Finantsaars Begyndelse, og efterat Regjeringen ved sine Overveielser derefter ogsaa er kommen til det Resultat, at det navnlig af Hensyn til den Vanskelighed, det har at fastsætte tilstrækkelig bestemte Kjendtegn for, hvad der skal anses som Mustovadosukkere, vil være rigtigst ikke længer at give disse Sukkere nogen særlig Stilling i Toldskalaen, ikke kunnet finde Anledning til nu at gjenoptage Spørgsmaalet herom. Det maa dog bemærkes, at Regjeringen ikke ved den anførte Vanskelighed har ladet sig afholde fra i Lovforslaget at fastsætte en forskjellig Tægt for Tharaen af Mustovados- og andre Sukker-Foustage, hvorved en vis Inkonsekvens kan synes at være fremkommen. Det er ogsaa blevet Udvalget meddelt, at der blandt det underordnede Toldpersonale har reist sig Stemmer for Vanskeligheden af at fjerne enhver Strid om, hvad der kan kaldes Mustovadosukkere, ved at sætte alle Sukkere lige, ogsaa med Hensyn til Tharaen; men idet Udvalget erkjender, at Forholdene, som de i Virkeligheden ere, og de i disse begrundede billige Hensyn tale for, særligen paa dette Punkt at gjøre en Forskjel, kan man, naar Regjeringen har ment, trods de Vanskeligheder, hvorpaa den selv lægger saa stor en Vægt, at kunne anbefale, at Forskjellen gjøres, kun tilraade, ogsaa i den Henseende at følge Regjeringen.

En Redaktionsbemærkning, hvortil man finder Anledning, er den, at, da den Stubrit i Toldtariffen, hvorunder Tariffspositionen 231 (andre